

Svaret fra hr. Jens Rohde i går var, at den debat skulle vi jo have i dag. Den skulle vi slet ikke have i går under åbningsdebatten. Når man så kigger rundt og ser interessen henholdsvis i går og i dag, så får man en fornemmelse af, hvorfor Venstre ønskede, at debatten skulle køres i dag og ikke i går under åbningsdebatten.

Der var jo langt større interesse for debatten i går. Presseløgen var vel stort set fuld i løbet af i går. Der var tv på, der blev sendt direkte ud via Danmarks Radio til den danske befolkning, som direkte kunne få en fornemmelse af, hvad der rører sig herinde, hvad der er de vigtige spørgsmål i den nye folketingssamling.

Jeg kan ikke lade være med at få den mistanke, at Venstre sammen med en række andre partier fuldt bevidst tænkte, at det ville være dejligt, hvis vi kunne køre den her EU-debat om den nye forfatning sådan i et lidt mere lukket rum. Ja, godt nok det samme rum, men i hvert fald hvor der ikke er så meget opmærksomhed på, som der var i det her rum i går, og at det var årsagen til, at man henviste debatten til i dag.

Det skal ikke gøre, at vi af den grund undlader at tage den debat, som vi skal tage omkring det her. Men jeg synes altså godt nok, det var en mærkelig forestilling i går, det vil jeg godt have lov til at sige.

I forhold til forfatningen, som vi så debatterer udkastet til nu, og regeringskonferencen, som formelt set ser ud til at skulle vedtage den, vil jeg godt spørge statsministeren: Har statsministeren på nogen af de ture, statsministeren har været på rundt i landet, hvor han er kommet på skoler eller i forsamlingshuse og har mødt den danske befolkning, følt et krav fra folket, eller måske kan der endda overhovedet ikke nævnes nogen, der over for statsministeren har rejst ønsket, om vi ikke godt kan få en EU-forfatning, om vi ikke godt kan få en EU-forfatning.

Jeg deltager i et hav af offentlige møder året rundt, hele tiden, og jeg har aldrig mødt en, der har rejst sig op i en forsamling og bedt om, om vi ikke godt vil lave en EU-forfatning. Som har sagt: Vi savner en EU-forfatning. Vi mangler en EU-forfatning. Jeg har ikke mødt det.

Jeg ved godt, der er nogle professionelle, der kan arbejde med sådan nogle ting, og man kan få det lavet ovenfra, som det nu er en kendsgerning, og så kan man efterfølgende få en debat, hvor man fremprovokerer, at befolkningen skal dele sig, og nogle siger ja, og nogle siger nej, og det vil vi så se ved en folkeafstemning. Men no-

get folkekrav om, at nu skal vi have en forfatning, tror jeg næppe, man kan sige, der er.

Hele dette eksperiment, man nu bygger op, og nu altså med en egentlig forfatning for en egentlig statsdannelse, er et elitens projekt. Det er ovenfra og ned, det har intet at gøre med folkelighed, det har intet at gøre med, at man forsøger at bygge bro mellem ja- og nejsiden, som man så fint udtrykte det i Danmark for et par år siden, da man fik et nej ved folkeafstemningen om euroen osv., osv. Det er endnu et eksempel på, at man kommer fra oven fra eliten og forsøger at tvinge noget ned over hovederne på folk.

Kl. 11.55

Med forfatningen etableres jo altså en egentlig statsdannelse. Tager vi de symboler, som en selvstændig, suveræn nation normalt har, så er de enten hos EU, eller de bliver placeret hos EU med forfatningen.

Ser vi på det politiske indhold: Hvad kendetegner en selvstændig, suveræn nation? Ja, så enten ligger det i dag hos EU, eller det foreslås placeret hos EU med forfatningen. Dermed er det jo soleklart, at den egentlige statsdannelse i EU nu er en kendsgerning, hvis det bliver et ja til forfatningen.

Det siger jo sig selv, at vi er nogle, som rynker brynene og bliver bekymrede over den udvikling, når vi ved, at det her sker uden nogen form for folkeligt mandat til at foretage den her udvikling.

Så siger man somme tider: Jamen udvidelsen betinger det. Nu har udvidelsen foreløbig betinget en Amsterdamtraktat. Vi fik at vide, da vi stemte om Amsterdamtraktaten, at det var nødvendigt for at få udvidelsen. Så betingede udvidelsen Nicetraktaten. Det var helt nødvendigt, at vi fik Nicetraktaten, ellers kunne vi ikke få en udvidelse, og nu hører vi minsandten nogle sige, at nu skal vi have den her forfatning, for at det hele kan fungere med udvidelsen. Det kan jo ikke blive ved.

Nej, selvfølgelig ligger der helt anderledes tanker bag det at lave en egentlig forfatning for statsdannelsen EU.

Danmark har så på nogle afgrænsede områder nogle forbehold, som faktisk er ved at få nogen betydning, og gudskelov for det. Det er jo vores sidste værn, kan man sige, i forhold til at vi på nogle områder har en selvstændighed her i Danmark. Men se, om ikke man blandt jupartierne, så langt man nu kan komme, er enig om, at de forbehold skal væk. Det er endda kommet klart frem i dag – det er i virkeligheden noget